

2025

Tre råd fra ImF i kirkesituas

Krevende situasjon

ImF sender ut denne uttalelsen med tre konkrete råd på bakgrunn av at Den norske kirke (Dnk) er i ferd med å innføre som sin offisielle lære at Gud velsigner forhold som Bibelen uttrykkelig sier er synd og årsak til at mennesker ikke vil arve Guds rike (1.Kor 6:9-10). Dette gjør Dnk's ledelse ved å sette enheten mellom kirkes medlemmer over det Gud har åpenbart som sin vilje gjennom Bibelen. Den konkrete synd er alvorlig nok i seg selv, men den er likevel bare et symptom på det underforliggende hovedproblemet: Bibelen er avsatt som autoritet for lære og liv. Resultatet er at en er i ferd med å velsigne det Gud ifølge sitt ord ikke vil velsigne. Den nye tolkningsnøkkelen synes å være en kjærlighetsforståelse som er løsrevet fra sin bibelske sammenheng, og med dette tar en bort alvoret om at vi skal stå til regnskap for en hellig Gud. Dette er vrang lære og kjernen i liberalteologien; en lære som resulterer i forførelse av

mennesker fordi det fjerner behovet for at vi må bli frelst for å arve det evige liv. Derfor er ikke dette en bagatell og noe som bare gjelder en liten del av befolkningen, da det bryter ned nødvendigheten av at vi alle må bøye oss for Guds vilje for å finne nåde hos Ham.

ImF har ved ulike anledninger sendt ut vurderinger og råd om hvordan en kan/bør forholde seg i kirkesituasjonen, men alvoret i dagens kirkesituasjon er såpass skjerpet at noe mer må sies. Glad og frimodig tillit til Bibelen som Guds ord har alltid preget vårt bedehusarbeid. I en tid hvor dette synet utfordres, vil vi oppfordre både den enkelte av oss og våre forsamlinger til å holde fast på Bibelens inspirasjon.

Vi vet at mange ansatte og frivillige i Den norske kirke (Dnk) fortsatt står for en klassisk kristen tro som er fundamentert i troskap til Bibelen og bekjennelsen, og vi vet også at mange opplever stor nød med tanke på dagens situasjon. ImF ønsker på ingen måte

å legge sten til byrden for disse. Tvert imot håper vi vårt budskap kan hjelpe til å se en vei videre, samtidig som vi vil minne om faren ved å kompromisere med sin overbevisning og samvittighet.

Vårt syn på «den kirkelige folkeordning»

ImF står ikke for noen annen forståelse av Den norske kirke i dag enn vi har gjort før. Vi har sett på Dnk som en «kirkelig folkeordning» og har holdt fram at det formelle medlemskapet ikke legitimerer vranglære og vranglærere i kirken. Det er forskjell på en folkekirke og en kristen organisasjon eller annet kirkesamfunn. «Kirken er fellesskapet av alle dømte» stod det på framsiden på Dnk's invitasjon til siste kirkevalg, og det illustrerer hvor vidt en tenker. Selv om en folkekirke er veldig fjernt fra en bibelsk forståelse av menigheter bygd på det allmenne prestedømme (1.Pet 2:9), har vårt misjonsfolk likevel levd noenlunde greit med

ordningen så lenge læregrunnlaget stod fast, og så lenge kirken hadde en del tydelige ledere en kunne identifisere seg med.

Uansett hvilken kristen sammenheng en står i, er kravet til åndelig lederskap det samme, og ImF mener det er en ny situasjon når Dnk så tydelig endrer sin lære og har gått fra å være «en kirke for folket» til å bli «en kirke av folket». Denne kirkens folkedemokratiske styringsform har vært kritisert fra bedehusfolket i over hundre år, men en har på sett og vis akseptert å leve med en styringsmessig unntakstilstand. Nå har vi imidlertid under siste kirkevalg vært vitne til en mobilisering av dette folkedemokratiet for å få gjennomslag for vranglæren, og dette er en ny situasjon. Vi kan ikke i det uendelige unnskyldte og akseptere utviklingen i Dnk bare fordi den gir oss gode møtepunkt med folk, for mange vil nemlig forstå kirkens aksept av liberalteologien som noe samvittigheten kan leve godt med. ImF gir følgende tre råd i kirkesituasjonen: